

Dosarul nr. 2ra-982/2022
2-17004149-01-2ra-18072022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (D. Guțu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (D. Fujenco, A. Mironov, L. Caraiianu)

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cioban Stepanida și Cioban Ilia,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Cioban Stepanida împotriva lui Cara Dmitri, Cara Evdochia, intervenient accesoriu Cioban Ilia, cu privire la obligarea defrișării plantațiilor de struguri, obligarea instalării sistemului de drenaj și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei, împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 22 septembrie 2017, Cioban Stepanida a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Cara Dmitri, solicitând obligarea de a defrișa din contul său plantațiile de struguri care au fost plantate cu încălcarea distanței minime până la peretele exterior al casei de locuit din mun. Xxxx, cu demontarea construcției metalice, obligarea de a instala sistemul de drenaj și a altei scurgeri de pe acoperișul casei și din curte pe lungimea hotarelor comune ale loturilor de teren aflate în vecinătate în așa mod ca să nu fie inundat lotul său de teren, obligarea de a strămuta veceul de curte amplasat ilegal și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat, că este coproprietara casei și a lotului de teren din mun. xxxx. În vecinătate, pe str. xxxx, este amplasată casa și lotul de teren care-i aparțin lui Cara Dmitri.

A invocat că conform prevederilor art. 389 alin. (1) din Codul civil, orice construcție, lucrare sau plantație se poate face de către coproprietarul terenului numai cu respectarea unei distanțe minime față de linia de hotar. Astfel, în apropierea nemijlocită de peretele exterior al casei de locuit a reclamantei, la o distanță de 1,2 - 1,3, Cara Dmitri a instalat a construcție metalică și a plantat viță de vie.

Deoarece lipsește un alt sistem de scurgere a apelor torențiale și a altor

scurgeri de pe clădirile ce-i aparțin pârâtului, apa se scurge nemijlocit în curtea reclamantei, ca rezultat apa curge sub fundamentul casei de locuit. S-a adresat de nenumărate ori către pârât de a lua măsurile necesare pentru ameliorarea situației, însă acesta nu a întreprins nimic.

A relatat că, ca urmare a acțiunilor ilicite sus menționate curtea de pe lângă casă se umple cu apă, iar partea casei adiacentă plantațiilor de struguri practic permanent este umedă și din această cauză în casă apare umiditate, pereții devin umezi și se deformează, se distruge fundamentul și elementele portante ale clădirii. De asemenea, pârâtul încălcând prevederile legislației cu privire la urbanism și sanitarie, care interzic amplasarea veceului din curte la o distanță nu mai mică de 20 de metri de la clădire, a amplasat la distanță de un metru de la hotarul lotului de teren și la o distanță de 3 metri de la casa de locuit, construcția nominalizată.

Reclamanta a indicat că exploatarea clădirilor, construcțiilor și plantațiilor de către Cara Dmitri influențează negativ și inadmisibil asupra casei sale de locuit.

A notat reclamanta că în rezultatul comiterii acțiunilor sus menționate i-au fost cauzate suferințe morale considerabile. Astfel, în urma comiterii acțiunilor ilicite solicită încasarea de la pârât a prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

Prin încheierea protocolară din 08 iulie 2018, a Judecătoriei Comrat, sediul Central, Cioban Ilia a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea protocolară din 26 martie 2019, a Judecătoriei Comrat, sediul Central, în proces a fost atras în calitate de copârât, Cara Evdochia.

Prin hotărârea din 25 februarie 2021, a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Cioban Stepanida împotriva lui Cara Dmitri, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 25 februarie 2021, Cioban Stepanida, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 25 februarie 2021, a Judecătoriei Comrat, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi privind admiterea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, s-a admis cererea de apel depusă de Cioban Stepanida, s-a casat hotărârea din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central și s-a emis o decizie nouă prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Cioban Stepanida împotriva lui Cara Dmitri, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că, nu au fost prezentate probe precum că plantațiile de struguri de vie și arcul instalat încălcă drepturile reclamantului, cauzând astfel un impact negativ asupra lotului de teren sau a construcției. Cu referire la veceu, nu a fost prezentată nici o probă cu privire la dimensiunile și distanța dintre construcții, precum și probe că acesta mai există.

A relatat Curtea de Apel Comrat că, deoarece cererea de chemare în judecată nu a fost probată, respectiv, nu poate fi admisă solicitarea cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

Astfel, argumentele apelantului prezentate în cerere de apel ca temei pentru casarea hotărârii instanței de fond și admiterea apelului, nu pot fi luate în considerare de către instanța de apel, deoarece sunt combătute de circumstanțele cauzei.

La 27 mai 2022, Cioban Stepanida și Cioban Ilia, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 23 februarie 2022 prin care au solicitat casarea

deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, interpretând în mod eronat legea.

Au menționat recurenții că, la examinarea cauzei în instanța de fond a fost anexat un act de constatare a hotarelor terenului din 12 august 2019, în conformitate cu care au fost stabilite hotarele terenului, care aparține reclamantei, inclusiv în partea hotarelor adiacente cu pârâții. Actul respectiv a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 15 din Legea cadastrului bunurilor imobile. Astfel, au fost introduse modificări în registrul bunurilor imobile, în conformitate cu care terenul reclamantilor a fost majorat de la 0,0582 ha la 0,06 ha.

Consideră că, contrar argumentelor instanțelor judecătorești, prin probele prezentate se atestă dimensiunea terenului care aparține reclamantei, cât și hotarele între terenurile adiacente a reclamantei și pârâților. Acest act suplimentar, împreună cu alte probe prezentate anterior confirmă în mod convingător presupusele încălcări prin amplasarea construcției metalice și construirea veceului cu încălcarea distanței minime de la linia hotarelor terenurilor.

Notează că, faptele constatate și fixate prin întocmirea prezentului act există și sunt valabile, neinfirmate prin alte probe și argumente, care atestă că exploatarea construcțiilor și plantațiilor de către partea pârâtă, precum și lipsa unui sistem de drenaj dotat pe terenul învecinat, are un impact inacceptabil asupra casei de locuit a reclamantei.

La 18 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Cioban Stepanida și Cioban Ilia, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 86, vol. 2).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 februarie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 18 aprilie 2022 (f.d. 56, vol. 2) și recepționată de către recurenți la data de 20 aprilie 2022 (f.d. 61, vol. 2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Cioban Stepanida și Cioban Ilia, s-au conformat prevederilor legale, declarând recurs la 27 mai 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, p.38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele

articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Cioban Stepanida și Cioban Ilia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cioban Stepanida și Cioban Ilia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecători

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh